

Da Erik fra Ørbæk mødte en isbjørn

Eriks første isbjørn. Det store dyr kom lidt for tæt på.

I 26 måneder gjorde Erik Bruun Jørgensen tjeneste i Sirius Patruljen i Grønland. Det var en tid fyldt med oplevelser, som han her fortæller om.

Tekst: Naia Bang / Texthuset Aalborg · Foto: Erik Bruun Jørgensen

Det er en maj-eftermiddag i Dove Bugt i det nordøstlige Grønland. Sirius-folkene Røde og Erik er på vej hjem til hovedkvarteret Daneborg efter en længere inspektionstur på hundeslæde.

De ligger og sover i deres telt - for om dagen er sneen som grøn sæbe at køre i. Så de kører om natten, hvor der er køligere, trods midnatssolen.

Pludselig flænges stilheden af hysterisk hundegøen. Søvntrukne kigger de to fyre ud af hvert sit lille kik-hul i teltet.

"BJØRN", skriger Røde.

De to mænd, der har sovet i deres underbukser, trækker i støvlerne og tumler ud i den skarpe sol. Røde har taget signalpistolen med.

Erik styrter hen til slæden og griber sin riffel. Så har hans øjne vænnet sig til lyset. Der, kun 10 meter fra den 24-årige fynbo, står en enorm isbjørn.

Bjørnen skræmmes væk

Som i slow-motion ser Erik, at bjørnen langer ud efter den forreste hund, der står bundet i kæden.

Hunden gør ophidset og forsøger at undvige.

"Skyd!" skriger Røde. Men hunden er i vejen for Eriks sigte.

Nu får Røde held til at ramme bjørnen med signalpistolen. Den lunter yderligere 10 meter væk - og står så stille længe nok til, at de to Sirius-folk kan få taget et par billeder. Så skyder de hen over den og skræmmer den væk.

Hunden har heldigvis kun fået overfladiske skrammer. Det kunne være gået meget værre.

Erik måler et af pote-sporene efter isbjørnen. Hele hans underarm kan ligge i sporet. Røde og Erik sover ikke mere dén eftermiddag...

Gennem nåleøjet

- Det var min første isbjørn, fortæller Erik Bruun Jørgensen, der kommer fra Ørbæk på Østfyn. Siden så han flere isbjørne. Men ingen kom så tæt på som den maj-eftermiddag i Dove Bugt.

Erik var værnepligtig sergent i Livgarden, da han i 1999 søgte optagelse i Sirius Patruljen - for anden gang. 40 søgte. Kun seks kom afsted til Nordøstgrønland. Erik var den yngste.

20. juli 1999 kom Erik og de fem andre nye Sirius-folk op til Daneborg, der er hovedkvarter for Sirius.

Alle nye folk får en erfaren slædemakker. Erik fik Andreas, også kaldet Røde. Sammen byggede de deres slæde, Bifrost. Sådant en slæde skal holde to år.

Slæden vejer næsten 400 kilo med oppakning, så de 11 hunde må lægge kræfterne i.

Erik og Røde med et kuld hundehvalpe, som deres hunhund fik undervejs. Hvalpene "boede" i en kasse på slæden, til de nåede hjem til Daneborg. Det er Erik til venstre.

Erik og hunden Steen ved et af de små depoter. Erik har skudt aftensmadden, en snehare. Steen har i dagens anledning givet den i rollen som jagthund.

De fik også sammensat deres hundespand. 10 hanner og en tæve. Og så var det tid at begynde på de første patruljer.

- Først kører man små en-dagsture for at få hundene i form, og fra 1. november til den 20. december er man så på patrulje. Hvert hold har en fast rute, vi skal følge, og ud over "at vise flaget" skal vi blandt andet holde øje med vildtbestanden. Det område, vi kører i, er nationalpark, så vi skal tælle isbjørne, moskusokser, polarræve og andre dyr, forklarer Erik.

Kronprinsen kom forbi

Julen blev fejret på Daneborg, og i januar 2000 blev Erik, Andreas, slæden og de 11 hunde fløjet 2300 km nordpå. Herfra skulle de følge en rute sydpå, der skulle føre dem tilbage til Daneborg senest den 10. juni.

Oftentimes ser man ikke andre mennesker i månedsvis. Men ved et depot ved Brianard Sund fik Erik og Andreas gæster.

- Det var Ekspedition Sirius 2000, som kronprinsen jo var med på. Det var en lidt speciel oplevelse. De sov i telt, for vi kunne ikke være otte mennesker inde i den lille hytte, der kun er beregnet til to. Men vi klumpede os sammen om aftenen, spiste en masse slik og snakkede. Det var hyggeligt, fortæller Erik.

Så skiltes deres veje, og Erik og Andreas fortsatte turen ned mod Daneborg.

Købte en cykel

Erik var i Grønland i 26 oplevelsesrige måneder, og undervejs fik han naturligvis løn. Hans penge-

sager blev passet af hans rådgiver i Amtssparekassen i samråd med Eriks far.

- Selv om der er 350 km til den nærmeste købmand, kan man faktisk godt bruge penge sådan et sted. Daneborg er momsrit område, så vi bestilte varer fra Danmark, og de kom op med skib om sommeren. Jeg købte for eksempel en cykel, griner Erik.

I dag er den nu 27-årige fynbo tilbage i Danmark. Han bor i Vadum nord for Aalborg og arbejder stadig i Forsvaret.

Foredrag og dias

Erik tager også rundt og holder foredrag og viser diaspilder fra sine oplevelser med Sirius Patruljen.

Vil I gerne have Erik ud og holde foredrag på din skole eller i din forening, kan du skrive til ham på flinke@os.dk

Sirius Patruljen

Siriuspatruljen Sirius er Forsvarets yderste udpost i det danske rigtøjesskab.

12 mand passer på et område i Nordøstgrønland, der er 3,5 gange så stort som Danmark. Et område med ulk, borek, narfar og midtalted om sommeren - og næsten 24 måneder med uafbrudt mørke og ned til under 50 frostgrader om vinteren.

Kun mænd kan komme med i Sirius. For at blive optaget skal du være enten sergent eller lignende. Der bliver kun fem seks mand gennem nåleøjet hvert år. 11 gange om året der gennem i 26 måneder.

Læs mere om Sirius på Forsvarets hjemmeside

www.forsvarst.dk

- tryk "tag" og skriv Sirius i tekstfeltet